

MRF 2024.320

Vestre Landsrets dom af 28. oktober 2024, 5. afd., sag S-2561-23
(Henrik Estrup, Helle Kroager Rasmussen og Jakob Herborg (kst.))

Anklagemyndigheden mod T (adv. Mads Petersen)

Ældre landmand idømt bøde på 10.000 kr. og månedlige tvangsbøder på 2.000 kr. for manglende digital indberetning af gødningsregnskab for planperioderne 2020/2021 og 2021/2022, selvom landmanden var fritaget for digital post.

Landmanden T, der siden 1974 havde drevet landbrug, var tiltalt for overtrædelse af gødningsanvendelseslovens § 53 ved ikke at have indberettet gødningsregnskab for planårene 2020/2021 og 2021/2022. T erkendte den manglende indberetning, men påstod frifindelse med henvisning til, at T var fritaget for digital post, og at T efter Landbrugsstyrelsen påmindelse om manglende indberetning anmodede styrelsen om at fremsende en vejledning, hvilket ikke blev besvaret. Byretten fandt T skyldig efter anklageskriftet og idømte en bøde på 10.000 kr. og månedlige tvangsbøder på 2.000 kr. T ankede til landsretten, hvor T bl.a. oplyste, at T troede, at hans landbrugskonsulent havde indberettet, men at landbrugskonsulenten havde oplyst, at dette kun var

muligt, hvis T underskrev digitalt, hvilket var umuligt for T. Landsretten lagde til grund, at ministeren med hjemmel i gødningsanvendelsesloven kan fastsætte regler om fritagelse for pligten til digital indberetning, men at denne fritagelse for tilslutning til offentlig digital post ikke fritager for pligten til at benytte en af Miljø- og Fødevareministeriet etableret digital portløsning til kommunikation vedrørende forhold omfattet af gødningsanvendelsesloven. Med henvisning hertil, og da det var ubestridt, at T ikke havde indberettet for de to planperioder, uden der kunne tages hensyn til T's anbringende om manglende vejledning, stadfæstede landsretten bøden på 10.000 kr. samt de månedlige tvangsbøder på 2.000 kr.

Kommentar: Dommen må forstås på den måde, at man ikke lovligt kan drive landbrug, hvis man ikke er i stand til at foretage digital indberetning af gødningsregnskab, uden at det tillægges betydning, at man er fritaget for offentlig digital post og derfor heller ikke har mulighed for at meddele fuldmagt til landbrugskonsulent. Selvom dette kan forekomme stødende, har det støtte i forarbejderne, som landsrettens præmisser understreger. Mens dette (i hvert fald formelt) kan begrunde en strafferetlig bøde, er det noget vanskelig at forstå, hvordan dette samtidig kan udløse tvangsbøder, da det efter det i sagen oplyste formentlig ikke vil være muligt for landmanden at indberette gødningsregnskabet, hvilket landsretten som minimum burde have kommenteret på, jf. f.eks. TfK 2000.265 V, hvor en landmand blev frifundet for tvangsbøder med henblik på indberetning og øremærkning af kreaturer, da landmanden ikke var i besiddelse af de nødvendige oplysninger for at opfylde pligten.

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 21. december 2020

Rettens nr. 5-1123/2018
Politiets nr. 4200-88250-00001-17

Anklagemyndigheden
mod

T

født den ...

Anklageskrift er modtaget den 12. april 2018.

T

er tiltalt for overtrædelse af

1.
lov nr. 472 af 1. juli 1998 om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække, § 5, jf. § 29, stk. 1, jf. nu lovbekendtgørelse nr. 433 af 3. maj 2017, § 5, jf. § 29, stk. 1, nr. 1, ved som ejer af virksomheden ...
, ved Randers med CVR-nr. ... , i planperioden 2013/2014 at have gennemført gødsugning med 5.009 kg. kvælstof, mod den tilladte kvote på 4.524 kg kvælstof per hektar, hvilket er et overforbrug på 679 kg kvælstof per hektar,

2.
vandløbslovens § 69, jf. § 85, stk. 1, nr. 1, ved umiddelbart før den 14. oktober 2016 som ejer af ejendommen [matr. A]
samt [matr. B] at have dyrket og jordbehandlet inden for en bræmme af 2 meter fra åbne vandløb, idet tiltalte på en strækning på ca. 250 meter langs Elbæk på [matr. A],
havde foretaget jordbehandling i en afstand af 30-60 cm fra vandløbets kromekant og på en strækning på ca. 250 meter langs Elbæk på [matr. B]

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bødestraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Tiltalte har forklaret vedrørende forhold 1, at han var ejer af ... i Randers. Udfyldning af skemaet til Landbrugsstyrelsen blev lavet af en planteavlskonsulent, som selv har trukket tallene fra internettet.

Foreholdt bilag 1-9, fra Natur og Erhvervsstyrelsen, har tiltalte forklaret, at han ikke er enig i de oplyste tal. Han mener ikke, at han har foretaget en overgødskning af jorden.

Kvælstoffet var købt i juli måned. Planteavlskonsulenten glemte at angive, at noget var lagt på lager, og derfor ikke blev forbrugt. Tiltalte og planteavlskonsulenten tog selv nogle jordprøver, som påviste, at jorden var en type JV7, hvor der var større behov for kvælstof. Planteavlskonsulenten sendte jordprøverne ind til Landbrugsstyrelsen.

Foreholdt bilag 1-20, side 2, brev fra Landbrugsstyrelsen, har tiltalte forklaret, at gødningen var blevet lagt på lager. Gødningen var købt i juli måned. Man gøder ikke markerne i juli måned, når man avler planter, kun hvis man avler kvæg. Han kan ikke huske, om han havde sendt en faktura til Landbrugsstyrelsen, som påviste, at han havde købt gødningen i juli måned.

Foreholdt bilag 3, brev fra tiltalte til Landbrugsstyrelsen af 28. juli 2016, har tiltalte forklaret, at han skulle snakke med planteavlskonsulenten, før han svarede tilbage på brevet. Han skulle høre, om gødningen var blevet lagt på lager. Han skrev herefter til Landbrugsstyrelsen, hvor han nævnte, at gødningen skulle være lagt på lager.

Han blev nødt til at undersøge tingene, inden han skrev de forskellige oplysninger til Landbrugsstyrelsen. Han er ikke enig i, at han har overgødet med 679 kg kvælstof pr. hektar. Fejlen var ikke sket, hvis han kunne have udfyldt skemaet på papir og ikke digitalt. Det var planteavlskonsulenten, som udfyldte skemaet, da det skulle foregå digitalt.

Tiltalte har forklaret vedrørende forhold 2, at [matr. A og B] er hans. Det er også ham, der dyrker jorden og foretager jordbehandling. Han har ikke pløjet tættere end to meter fra vandløbskanalen. Han har ikke været ude på stedet, da målingen blev foretaget.

Foreholdt bilag 2-6, har tiltalte forklaret, at han ikke kan huske, at han skulle have modtaget en indskærpelse fra Randers Kommune i 2011.

Han kender godt reglen i vandløbslovens § 69 om 2-meter-grænsen, men han mener ikke at bestemmelsen gælder i dette tilfælde.

B har som vidne forklaret, at fristen til indberetningen var den 31. marts 2015. Hvis indberetningerne kom senere, var det indgivet for sent.

Foreholdt bilag 1-8, skrivelse til tiltalte, har hun forklaret, at brevet er et standard svar, når de mangler gødningsregnskabet.

Foreholdt bilag 1-8, side 4, har hun forklaret, at tallet i parentes, var de oplysninger, som Landsbrugsstyrelsen havde. Der var blevet handlet i alt 2.370 kg til og fra tiltaltes ejendom i perioden. Det skal indberettes inden den 1. september 2014, hvor meget der er solgt via landbrugsforbrugerne. 1.752,50 kg handelsgødning er den mængde, der er blevet indberettet til dem for tiltalte.

Der er en tabel inde fra Landbrugsstyrelsen, som helt præcist beskriver, hvilken slags mark man har, og hvor meget kvælstof der må bruges. Ud fra hvor meget det har regnet om efteråret, vil der komme en beregning om foråret, som viser, hvor meget ekstra landmændene må give deres marker.

De bad tiltalte dokumentere de indberettede mængder, da de kunne se, at den indkøbte mængde var meget større end den indberettede.

Brevet af den 22. juli 2016 viser de oplysninger, som de har brugt fra fællesskemaet, da de ikke havde tallene fra kvoteberegningen.

Tiltalte ville gerne have planlægningen tilsendt fra NaturErhvervsstyrelsen. Dette skulle han selv have lavet og indsendt til dem, men da han ikke havde gjort det, kunne de ikke sende det retur til ham. Dette skrev tiltalte i sommeren 2016, hvor tallene skulle have været oplyst i foråret 2014.

Brev af 23. august 2016 oplyste tiltalte til NaturErhvervsstyrelsen, at han havde en del af gødningen til at ligge på lager.

Alle jordbrugere er forpligtede til at optælle deres lager pr. 31. juli hvert år. I brevet af 23. august 2016 oplyste tiltalte ikke, hvor meget af mængden der lå på lager. I 10,7 kg lagerstatus er det, som tiltalte havde indberettet til NaturErhvervsstyrelsen. Hvis der lå yderligere på lager, skulle det have været dokumenteret. Hun har ikke set dokumentation for, at tiltalte ikke har overdøsket.

Ud fra de svar, som tiltalte havde sendt til NaturErhvervsstyrelsen, sendte de en bøde ud til ham. De ændrede kvælstofskvoten ud fra den jordbundsanalyse, som tiltalte fik udarbejdet.

Den første beregning, der blev lavet, var en standardberegning.

Landmændene må selv bestemme, hvornår de inddrager en konsulent. Tiltalte kunne have inddraget sin konsulent, da NaturErhvervsstyrelsen sendte det første og andet brev til ham vedrørende gødningsregnskabet. Tiltalte valgt ikke at inddrage en konsulent. Det var først ved klagen over krydsoverensstemmelse, at han inddrogede konsulenten, og det var først der, de fik oplyst

tallene. Det blev oplyst, at 608 kg skulle på lager, men ikke hvad tiltaltes lagerstatus var, så de kunne ikke engang se, om det nye tal var den samlede lagerstatus eller et tillæg til det tidligere oplyste.

De informationer, der blev oplyst af konsulenten, var ikke underbygget nok, da de ikke kunne dokumentere lagerstatus. Konsulenten skulle have været konkret i forhold til, hvad lagerstatussen præcist var.

Det er forskelligt fra sag til sag, hvor meget dokumentation der bliver forlangt. Et gødningsregnskab kan sammenlignes med en årsopgørelse, bare på gødningen i stedet. Ud fra de regnskaber, der bliver sendt til styrelsen, er det ikke alle, som de tjekker.

Det er ikke nødvendigt at indsende skemaet digitalt. Styrelsen godkender ikke billeder som dokumentation, da man ikke kan se på billeder, hvornår det for eksempel er købt eller hvilken ejendom det vedrører. De foretager altid en konkret vurdering af, hvilken dokumentation som kan godkendes.

A har som vidne forklaret, at han arbejder som miljøtekniker ved Randers Kommune. Reglerne vedrørende vandløbene er til for at sikre miljøet, både i forhold til at forebygge erosion og for at mindske udvaskning til vandløbene.

Tiltalte var ikke med under tilsynet ude på de to matrikler. Han tog nogle billeder fra de to steder.

Foreholdt bilag 1, har han forklaret, at Elbæk er den sorte linje.

Landmålerstok var sat i kronkanten, som er det højeste punkt, der går indad mod marken. Han målte afstanden til at være et sted imellem 140 til 170 cm ud af de 2 meter, som er lovpligtige. Dette gjaldt næsten på hele strækningen hen til vandskel.

Reglerne om de 2 m fra vandløbene fra vandløbene har været gældende i 30-40 år.

Foreholdt bilag 2-6, side 3, har han forklaret, at det er tydeligt, hvilken afstand man har at gå ud fra. De rykkede landmålestokken tættere på vandløbet under måling, end det fremgår på billedet.

Forevist billederne på side 4 og 5, har han forklaret, at den blå mappe ligger ved kronekanten. Målingen var lavet til tiltaltes fordel, da mappen lå tæt på vandløbet. Der var omkring 10 cm forskel på, hvor den blå mappe blev målt fra, og hvor han satte landmålerstokken.

Han kan ikke huske jordtypen på stående fod, men det har været dyrket i mange år og er ikke et sumpet område. Det er nok en blanding af sand- og

lerjord.

Han mener, at han havde sin kollega B med ude ved målingen. Da det er et privat vandløb, er der ikke regulering af dimensionerne af vandløbet. Lodsejerne må gerne foretage oprensning, men må ikke ændre vandløbets skikkelse, selv om det er privat. Man skal have en tilladelse fra Randers Kommune. Dette vandløb er meget formstabilt.

Forevist luftfotos af området i 2015 omkring beplantning ved vandløbet, henviser vidnet til de fotos, han optog i 2016. De viser, at tiltalte i hvert fald på et langt stykke langs åen sagtens kunne komme indenfor 2-meter-linjen ved opdyrkning.

Der er et stykke på sydsiden ved [matr. A], hvor der er et godt stykke hen til de forskellige træer fra det sted, hvor han foretog målingen. Han fastholder, at strækningen var på cirka de 250 m. Han fastholder også, at han målte afstanden til at være et sted imellem 140 cm til 170 cm ud af de 2 meter, som er lovpligtigt.

Det er rigtigt, at han ikke i anmeldelsen til politiet har oplyst, hvor lang en strækning forseelsen er begået over i forhold til [matr. B].

Da det er et privat vandløb, er det en borger, der skal kontakte dem, før de tager ud og undersøger sagen. Han har ikke været ude for at foretage en opfølgende undersøgelse. Der blev ikke givet et påbud i 2016 til tiltalte, og der er derfor ikke fulgt administrativt op på sagen. Han overgav materialet til politiet, da tiltalte havde fået et påbud før, som ikke havde haft effekt. Der bliver kigget på, hvilket slags vandløb man har med at gøre, når man laver anmeldelsen til politiet.

Anmeldelsen til politiet er formuleret som en anmodning om vurdering, da det må være politiets rolle at vurdere sagen.

Han skrev i anmeldelsen, at vandløbet efter hans vurdering er et naturligt vandløb, da det er afgørende for anvendelse af vandløbslovens § 69. Vandløbet fremgår af historiske kort fra 1800-tallet. Der har måske på et tidspunkt været en sø. Han ved ikke hvordan den er blevet tømt. Det er naturligt, at søer kan rykke sig med tiden, og der kan også på et tidspunkt have været andre vandløb i området. Det gør ikke dette vandløb mindre naturligt.

Rettens begrundelse og afgørelse

Vedrørende sagens forhold 1:

Omkring hjemlen til at straffe i dette forhold har anklagemyndigheden henvist til Højesterets dom af 4. juni 2019 i sag 190/2018. Det er ved denne dom

fastslået, at uanset at kvoterne og beregningsmåderne for kvoterne ændres årligt, er den grundlæggende regel om ansvar og straf for overgødskning ikke ændret. Straffelovens § 3 om ændrede strafbestemmelser finder derfor ikke anvendelse i et forhold som dette, og forholdet skal bedømmes efter den dagældende lovgivning, som fortsat er gældende for de omhandlede planperioder.

Tiltalte har gjort gældende under sagen, at hans lagerbeholdning er registreret forkert, og at dette giver anledning til en fejlregning, således at det fremtræder som et overforbrug.

Det fremgår af det gødningsregnskab, som tiltalte – eller nogen på hans vegne – indberettede for 2013/2014, at tiltalte pr. 31. juli 2014 havde 110,7 kg kvælstof på lager.

Ved efterfølgende breve fra NaturErhvervsstyrelsen er tiltalte blevet bedt om at dokumentere, hvis lagerbeholdningen af kvælstof var anderledes end oplyst i regnskabet, men tiltalte har ikke indsendt en sådan dokumentation. Der er derimod indsendt dokumentation for, at jordbundsforholdene var anderledes end forudsat ved beregningen af kvælstof-kvoten, og NaturErhvervsstyrelsen har som følge heraf korrigeret deres udregning.

Retten finder på den baggrund at det er bevist, at tiltalte har foretaget overgødskning med 679 kg kvælstof pr. hektar, og domfælder således i overensstemmelse med anklageskriftet i dette forhold.

Det kan ikke føre til et andet resultat, at tiltalte finder reglerne vanskelige at finde ud af.

Vedrørende sagens forhold 2:

Tiltalte har under sagen gjort gældende, at de omhandlede dele af Elbæk ikke kan klassificeres som vandløb efter vandløbsloven, og at samme lovs § 69 derfor ikke finder anvendelse på Elbæk.

Det fremgår af vandløbslovens § 2, at lovens regler om vandløb også finder anvendelse på grøfter, kanaler, dræn m.v., og det afgørende kriterium herfor er, om det pågældende stykke i hvert fald lejlighedsvist er vandbærende. Dette skal ses i modsætning til eksempelvis vejgrøfter og spildevandsgrøfter, som ikke er omfattet af loven.

Det fremgår af vandløbslovens § 69, at forbuddet mod kultivering indenfor en 2 meters-grænse, gælder for "åbne, naturlige vandløb og søer".

Tiltalte har fremlagt en forundersøgelse udarbejdet af Danmarks Center for Vildlaks efter besigtigelse i oktober 2015, som vedrører den øvre del af Elbæk. Det fremgår heraf, at Elbæk konsekvent benævnes "vandløb" i forundersøgelsen, og at vandløbet på undersøgelsesdagen var udtørret på de

øverste 300 meter, men i øvrigt havde strømmende vand, som blev tilført via et drænrør fra marken.

I forundersøgelsen henvises til en udsætningsplan fra DTU Aqua, hvor vandløbet angiveligt betegnes Milskov Bæk og er beskrevet som en "reguleret, nedgravet kanal".

Det er herefter spørgsmålet, om vandløbet skal klassificeres som et åbent, naturligt vandløb i vandløbslovens § 69's forstand.

Vandløbet fremgår af de fremlagte historiske kort fra 1800-tallet, på den nuværende placering, og retten finder det derfor bevist, at vandløbet har eksisteret i mere end 120 år. Uanset om vandløbet på et tidspunkt har været udgravet og/eller har tjent som af- eller tilløb til søer i området, findes det i hvert fald på tidspunktet for det påsigtede at måtte klassificeres som et åbent, naturligt vandløb, og dermed omfattet af reglen i vandløbslovens § 69.

Efter vidnet A's sikre og troværdige forklaring er det bevist, at tiltalte i perioden umiddelbart forud for den 14. oktober 2016 havde kultiveret jorden indenfor 2-meter grænsen på en strækning af ca. 250 meter langs Elbæk ved [matr. A] og tilsvarende på en betydelig strækning langs [matr. B], idet der dog ikke er foretaget en egentlig opmåling af sidstnævnte.

Med denne modifikation anses tiltalte for skyldig i dette forhold.

Vedrørende strafudmålingen:

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at bøden nedsættes som følge af den lange sagsbehandlingstid i sagen, som primært skyldes sagens berostillelse på resultatet af en anden sag på området.

Straffen fastsættes herefter til en bøde på 4.000 kr., jf. lov nr. 472 af 1. juli 1998 om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække, § 5, jf. § 29, stk. 1, jf. nu lovbekendtgørelse nr. 433 af 3. maj 2017 § 5, jf. § 29, stk. 1, nr. 1, og vandløbslovens § 69, jf. § 85, stk. 1, nr. 1.

Forvandlingsstraffen fastsættes som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, T, straffes med en bøde på 4.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 8 dage.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Rune Seest
retsassessor

/chn

Udskriftens rigtighed bekræftes.

RETten I RANDERS, den 21. december 2020

Christina Nielsen
Retsassistent

D O M

afsagt den 28. oktober 2024 af Vestre Landsrets 5. afdeling (dommerne Henrik Estrup, Helle Krogager Rasmussen og Jakob Herborg (kst.)) i ankesag

V.L. S-2561-23

Anklagemyndigheden

mod

T

født den 10. oktober 1952

(advokat Mads Petersen, Ebeltoft)

Retten i Randers har den 5. december 2023 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 6-1306/2023).

Påstande

Tiltalte, T, har påstået frifindelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse med den ændring, at de fortløbende tvangs-bøder skal betales fra den 1. januar 2025.

Supplerende oplysninger

I brev af 17. oktober 2024 har Landbrugsstyrelsen redegjort for kommunikationen med tiltalte i perioden fra den 9. marts til den 11. maj 2023.

Forklaring

Tiltalte har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har supplerende forklaret, at det er korrekt, at han har drevet sin virksomhed siden 1974. Han har aldrig selv indberettet gødningsregnskab. Indtil 2020 indberettede en landbrugskonsulent gødningsregnskaberne for ham. Da han blev kontaktet af Østjyllands Politi, blev han klar over, at landbrugskonsulenten ikke havde indsendt gødningsregnskaberne for 2020/2021 og 2021/2022. Det overraskede ham, at planteavlskonsulenten ikke som aftalt havde indsendt regnskaberne. Han har ikke modtaget nogle skrivelser fra Landsbrugsstyrelsen i 2022. Han hørte først fra styrelsen i 2023. Da han modtog Landsbrugsstyrelsens brev i 2023, bad han om en vejledning og et fortrykt skema. Han hørte ikke yderligere fra Landbrugsstyrelsen. Han har ikke en computer. Landbrugsstyrelsen har på et tidspunkt skrevet til ham, at de ikke længere vil kommunikere med ham, medmindre det sker på mail eller en digital platform.

Han er fritaget for digital post, fordi han ikke kan betjene en computer. Han kan derfor ikke tilgå en hjemmeside. Landbrugskonsulenten sagde, at tiltalte skulle underskrive digitalt, ellers kunne konsulenten ikke hjælpe ham. Han er fritaget for MitID og kan derfor ikke give konsulenten en fuldmagt. Han har ikke fået et brev med en vejledning om, hvad han skal gøre, når han er fritaget for digital post og MitID. Han er kun blevet vejledt om at gå ind på en hjemmeside. Han kan ikke få hjælp på borgerservice, fordi han er erhvervsdrivende.

Landsrettens begrundelse og resultat

Af dagældende gødsninglovs § 48, stk. 1, fremgår, at Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om pligt til at anvende digital kommunikation om forhold omfattet af denne lov eller regler fastsat i medfør heraf. Ministeren kan herunder fastsætte regler om fritagelse fra pligten. Af stk. 2 fremgår, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur og lign.

Af forarbejderne til bestemmelsen (lovforslag nr. 147 af 31. januar 2019, de specielle bemærkninger) fremgår bl.a., at det med bestemmelsen tydeliggøres, at ministeren med hjemmel i bestemmelsen kan fastsætte regler om undtagelse fra pligten til digital kommunikation. Det fremgår videre, at fritagelse for tilslutning til Offentlig Digital Post ikke sam-

tidig medfører fritagelse for pligten til at benytte en af Miljø- og Fødevareministeriet etableret portalløsning til kommunikation vedrørende forhold omfattet af denne lov.

I bekendtgørelse nr. 1166 af 13. juli 2020 om jordbrugets anvendelse af gødning i planperioden 2020/2021 og bekendtgørelse nr. 1601 af 14. juli 2021 om jordbrugets gødning i planperioden 2021/2022 § 12, stk. 1, fremgår, at gødningsregnskab skal indberettes digitalt og udarbejdes på skemaer, der er udarbejdet af Landbrugsstyrelsen.

Tiltalte har også for landsretten erkendt, at han ikke har indberettet gødningsregnskaberne for 2020/2021 og 2021/2022.

På denne baggrund og i øvrigt af de grunde, som byretten har anført, tiltræder landsretten, at tiltalte er fundet skyldig som sket. Det, der af tiltalte er gjort gældende om manglende vejledning, kan ikke føre til et andet resultat.

Det tiltrædes endvidere, at straffen er fastsat som sket, og at der er fastsat fortløbende tvangsbøder som sket, idet tvangsbøderne dog skal betales fra den 1. januar 2025.

Med den anførte ændring stadfæster landsretten dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at de fortløbende tvangsbøder skal betales fra den 1. januar 2025.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Henrik Estrup

Helle Krogager Rasmussen

Jakob Herborg
(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 28. oktober 2024

Nadia Bräuner Jensen
elev